

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.V.40.028/2025/7.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Udvarhelyi Miklós Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Udvarhelyi Miklós ügyvéd)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Laky-Takács Péter ügyvéd (cím4)

Dr. Lipka Erika ügyvéd (cím5)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

az alperes (28. sorszám alatt)

A per tárgya:

társasági határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

10.G.40.032/2025/27. ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 512.000 (ötszáztizenkétezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Megállapítja, hogy a felperes 55.257 (ötvenötezer-kétszázötvenhét) forint illeték visszatérítésére jogosult.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az alperes egyik „tulajdonosa”. Az alperes (helyesen: a felperes) cégjegyzékben szereplő lakcíme cím1, társasági szerződés szerinti lakcíme cím6. szám., kézbesítési megbízottja tanú1, cím7. szám alatti lakos. A felperes állandó lakóhelye: cím8, tartózkodási helye: cím6. szám.
- [2] Az alperes 2024. december 30. napján taggyűlést tartott, amelyet érdekelt1, az alperes másik tulajdonosa hívott össze. Az írásbeli meghívó 2024. december 6. napján kelt, a kitűzött taggyűlés időpontja 2024. december 30. napja volt, helyszíne az alperes székhelye. A meghívó szerint a rendkívüli taggyűlés indoka az ügyvezető halála, ami miatt új ügyvezető választása indokolt.
- [3] A taggyűlésre szóló meghívót a felperes részére 2024. december 6. napján adták postára az cím1. szám alatti címre, egyúttal kézbesítési megbízottja részére is. Az előbbi küldemény „cím elégtelen” jelzéssel érkezett vissza 2024. december 16. napján, míg az utóbbi küldeményt 2024. december 9. napján sikeresen kézbesítették. A meghívót ezt követően 2024. december 17. napján postára adták a felperes részére az cím6. szám alatti címre, a küldeményt 2025. január 8. napján kézbesítették.
- [4] A meghívó szerinti taggyűlésen az alperes 1/2024.12.30. számú határozatával érdekelt2t ügyvezetővé választotta. A határozathoz kapcsolódó változásbejegyzési végzés 2025. február 6. napján jelent meg a Céglőnyben. A taggyűlés más határozatot nem hozott.
- [5] A felperes a 2025. március 8. napján előterjesztett keresetében kérte az alperes 2024. december 30. napján megtartott taggyűlése valamennyi határozata hatályon kívül helyezését. Keresetét a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §-ára és 3:190. § (1) bekezdésére alapozta, egyúttal utalt a 3:17. § (5) bekezdésében foglaltakra. Előadta, hogy a taggyűlés összehívásához kapcsolódó időközben nem tartották meg, így a taggyűlést nem szabályszerűen hívták össze, azon pedig nem volt jelen valamennyi tag, így érvényes határozatokat nem hozhatott. A taggyűlésről időben nem értesült, a meghívót csak 2025 januárjában kapta meg. érdekelt1 nem tájékoztatta arról, hogy a taggyűlés megtartották-e, illetve azon milyen döntéseket hoztak, csak a 2025. február 6. napján megjelent Céglőnyből értesült az új ügyvezető megválasztásáról, és arról 2025. február 27. napján szerzett tudomást.
- [6] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen kérte az eljárás megszüntetését, mivel álláspontja szerint a keresetlevelet elkésztése miatt a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 176. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásával vissza kellett volna utasítani. Hangsúlyozta, hogy a felperes legkésőbb 2025. január 8. napján értesült a taggyűlés megtartásáról, lehetősége lett volna tudomást szerezni a taggyűlésen történekről, ettől az időponttól számítandó a keresetindítási határidő.
- [7] Érdemi ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Előadta, hogy a taggyűlésre szóló meghívót felperes részére 2024. december 6. napján adták postára az cím1. szám alatti címre, egyúttal felperes kézbesítési megbízottja részére, aki azt 2024. december 9. napján átvette. A felperesnek közvetlenül megküldött meghívó kézbesíthetetlennek bizonyult, az a feladóhoz visszaérkezett, ezt követően küldték meg azt ismét felperes részére a társasági szerződés szerinti cím6. lakcímrre 2024. december 17. napján, amit a felperes 2025. január 8. napján vett át. Ehhez a kézbesítéséhez azonban már joghatás nem kapcsolódhatott a korábbi, a cégnyilvántartás szerinti lakcímrre való megküldés miatt, az már csak a felperes tájékoztatását szolgálta. A cégnyilvántartás szerinti lakcímrre való kézbesítés szabályszerű volt, az alperesnek nem kötelessége felkutatni az attól eltérő egyéb lakcímet. Az eredeti kézbesítés szerinti cím található a keresetlevelen és az ügyvédi meghatalmazáson is.
- [8] Előadta azt is, hogy a felperes az alperes taggyűlésén az elmúlt tíz évben egyszer sem vett részt, illetve, hogy az alperes későbbi taggyűlésére szóló meghívót a felperes részére az cím1. címen sikeresen kézbesítették.

- [9] Álláspontja szerint a keresetlevélhez csatolt taggyűlési meghívó az, amelyet a felperes részére első alkalommal küldtek meg, így mivel ez a felperes birtokában volt, abból tudomással kellett bírnia a taggyűlés összehívásáról. Hivatkozott arra is, hogy a keresetlevél keltezése 2025. február 7. napja, azaz korábban úgy tekintette a felperes, hogy a keresetindítási határidő ebben az időpontban lejár.
- [10] A felperes válasziratában arra hivatkozott, hogy nem annak van jelentősége a keresetindítási határidő megtartottsága szempontjából, hogy a taggyűlés megtartásáról mikor szerzett tudomást a felperes, hanem annak, hogy a meghozott határozat tartalmát mikor ismerte meg.
- [11] Előadta, hogy a tényleges címe cím6. szám, ahogyan azt a társasági szerződés tartalmazza, az ettől eltérő lakcím hibásan került a cégnyilvántartásba, ezt az alperesnek már észlelnie és kijavítását kérnie kellett volna. Az ettől eltérő lakcímre való kézbesítés sikere a kézbesítő személyétől függően esetleges, az nem joghatályos kézbesítés. A kézbesítési megbízott részére való kézbesítésnek nincs jelentősége, az csupán a hatóságok által megküldött iratok átvételét biztosítani hivatott jogintézmény.
- [12] Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperesnek kellett volna jeleznie, ha eltérést tapasztal a cégnyilvántartásba bejegyzettek és a tényleges lakcíme között, hogy az ügyvezető e körben szükség esetén intézkedhessen.
- [13] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes 1/2024.12.30. számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 252.000 forint perköltséget.
- [14] Ítélete indokolásában a Ptk. 3:35. §, 3:36. § (1) bekezdése, 3:37. § (1) bekezdése, 3:17. § (5) bekezdése, 3:190. § (1) bekezdése, 3:194. §, 3:195. § (1) bekezdése, és a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 31. § (3) bekezdése felhívása mellett elsődlegesen az alperes alaki védekezését vizsgálta.
- [15] Az 1/2017. számú Polgári Jogegységi Határozat alapján irányadó 4/2003. számú Polgári Jogegységi Határozat alapján kifejtette, hogy ha a keresetlevél késedelmes benyújtása nem vezet jogvesztésre, és a jogszabály a mulasztás orvoslására nem ír elő igazolást, a mulasztás jogkövetkezményéről az ellenérdekű fél elévülési kifogása alapján az ügy érdemében hozott ítéletben kell dönten, ilyen esetben a keresetlevél visszautasításának nincs helye. A Ptk. 3:36. § (1) bekezdése a harminc napos szubjektív határidő jogvesztő jellegét nem mondja ki, és a határidő elmulasztásának igazolását sem teszi lehetővé, ezért a szubjektív határidő elmulasztását a bíróság hivatalból nem veheti figyelembe, csak az ellenfél erre irányuló kifogása alapján, és arról ítéletében kell döntenie.
- [16] Az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét tartalma alapján elévülési kifogásnak tekintette. Kifejtette, hogy a Ptk. 3:36. §-a nem a határozat szabályszerű közléséhez, hanem a tudomásszerzéshez köti a határidő kezdetét. (BH2018. 121., BH1993. 349.) Nem értett ugyanakkor egyet az alperessel abban, hogy nem volt szükséges a keresetindítási határidő megindulásához, hogy a felperes a határozat tartalmáról tudomást szerezzen. Kifejtette, hogy annak mérlegeléséhez, hogy a határozattal szemben keresetet kíván-e benyújtani, a felperesnek nyilvánvalóan ismernie kellett a határozat tartalmát, ehhez nem elegendő arról tudomást szereznie, hogy valamely határozatot hoztak vagy hozhattak.
- [17] A Ptk. 1:4. § (1) bekezdésében megfogalmazott általános követelmény alapulvételével megállapította, hogy a perben nem igazolt az, hogy a felek bármelyike lépéseket tett volna annak érdekében, hogy a felperes megismerje a távollétében megtartott taggyűlésen meghozott határozatot. Ez az együttműködési kötelezettséget sértő magatartás a felek kölcsönös mulasztása volt, amiből következően a perben nem áll rendelkezésre olyan, a felek egymás közti kommunikációjából származó konkrét naptári időpont, amelytől a keresetindítási határidő számítása lehetséges volna. Miután a határozat alapján bekövetkezett

változást bejegyző végzés 2025. február 6. napján jelent meg a Céglőzönyben, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ez az a konkrétan meghatározható időpont, amikor a felperes igazoltan legkorábban mindenképpen tudomást szerezhett a határozat tartalmáról, amelyre tekintettel 2025. március 8. napján a keresetlevelet a felperes határidőben nyújtotta be a bírósághoz.

- [18] A keresetet érdemben vizsgálva megállapította, hogy a cégnyilvántartás valóban közhitelesen tartalmazza a cég tagjainak lakcím adatát. A perbeli esetben azonban a felperes tényleges lakcíme eltér a cégnyilvántartás adataitól, ez következik a társasági szerződés tartalmából, és ezt a perben a felperes okirattal is igazolta. Megállapította, hogy jelentősége annak van, hogy a taggyűlési meghívó kézbesítése időszakában melyik lakcím minősült a felperes tényleges hivatalos lakcímének, arra vonatkozóan pedig nem merült fel adat, hogy a csatolt lakcímbejelentés időpontját követően e körülményben változás következett volna be. Annak bizonyítása az alperest terhelte a perben, hogy az általa az első kézbesítési kísérlet alkalmával használt lakcímre szabályszerű kézbesítés történhetett, a felperes által csatolt okirattal szemben pedig ezt meg sem kísérelte bizonyítani. Kifejtette, hogy az alperes nem hivatkozhat a cégnyilvántartás közhitelességére, hiszen a kellő körültekintés mellett tudnia kellett a felperes tényleges lakcíméről, és arról is, hogy a cégnyilvántartás tartalma eltér a társasági szerződésben foglaltaktól. Hangsúlyozta, hogy a cégnyilvántartás adatai naprakészen tartása érdekében teendő intézkedések elsődlegesen az alperes felelősségi körébe tartoznak, ennek elmulasztása esetén pedig nyilvánvalóan nem bízhatott a cégnyilvántartás olyan pontatlanságában, amellyel tisztában kellett lennie, és amelyet maga is felismert, hiszen a kézbesítést a helyes lakcímre ismét megkísérelte. Mivel a meghívó megküldése nem a tényleges lakcímre történt, megállapította, hogy a kézbesítés sikertelenségének kockázatát az alperes viseli. Utalt arra, hogy nincs jelentősége annak, hogy a meghívó első megküldése a taggyűlés időpontját megelőzően 15 napon túl történt, mert a 2024. december 6. napján történt meghívó megküldés nem volt szabályszerű, ezt követően pedig a meghívó ismételt megküldésre olyan időpontban került sor a felperes helyes címére, amikor a taggyűlés időpontjához képest a jogszabály által előírt időköz már nem volt meg, a felperest tehát nem hívták meg szabályszerűen a taggyűlésre. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperesnek birtokában volt-e bármely forrásból a keresetlevél benyújtásakor a részére eredetileg kézbesíteni megkísérelt meghívó.
- [19] A Ctv. 31. § (3) alapján rámutatott, hogy a kézbesítési megbízott feladata, hogy a bíróság, illetve más hatóság eljárása során a cég működésével összefüggésben keletkezett, a külföldi személy részére kézbesítendő iratokat átvegye, és azokat a megbízó részére továbbítsa. Ez a szabály nem alkalmazható kiterjesztően, a kézbesítési megbízott részére nem kézbesíthető a fentiekől eltérő irat, így taggyűlési meghívó sem.
- [20] Mindezekre tekintettel megállapította, hogy az alperes taggyűlésének összehívása nem volt szabályszerű, és azon valamennyi tag nem volt jelen, így az szabályosan nem volt megtartható, a taggyűlésen meghozott határozat ezért jogszabálysértő.
- [21] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és az eljárás megszüntetése; másodlagosan annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, valamint a felperes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezése iránt.
- [22] Jogi érvelése szerint a Pp. 379. §-ában szereplő, és a Pp. 240. § (1) bekezdésének a) pontjára utaló szabály alapján – figyelemmel a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontjában foglaltakra – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az eljárás megszüntetésének van helye mert a felperes a keresetlevelet a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében foglalt 30 napos határidőhöz képest elkészen nyújtotta be. Kiemelte, hogy a jogszabály nem a határozat szabályszerű közléséhez, hanem a tudomásszerzéshez köti a határidő kezdetét. Annak van jelentősége, a tag értesült-e, illetve kellő gondossággal mellett értesülhetett-e a határozat meghozataláról, és szövegét,

tartalmát megismerte, megismerhette-e. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában külön hangsúlyozta, hogy nem ismert olyan jogszabályi rendelkezés, amely előírná, hogy a taggyűlés határozatát a társaságnak a taggyűlésen részt nem vett tagjával külön közölnie kellene, ezért érthetetlennek tartotta azt a megjegyzést, hogy az alperesnek lehetősége lett volna tájékoztatni a felperest a taggyűlési határozat tartalmáról. Álláspontja szerint még gondatlanság szintjén sem merülhet fel az alperesi oldalon az együttműködési kötelezettség megszegése.

- [23] A kereset érdemét illetően kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem hivatkozhat a cégnyilvántartás közhitelességére, hiszen tudomással kellett bírnia a felperes tényleges lakcíméről. E megállapítással kapcsolatban utalt a Közhitelességről és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről szóló 2024. évi LXXXII. törvény 5. § (2) bekezdésére, amely a közhitelesség tanúsító ereje kapcsán deklarálta, hogy a közhiteles nyilvántartásba bejegyzett közhiteles adatot fennállónak kell tekinteni.
- [24] Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási teherről történő tájékoztatás keretében felhívta a felperest, hogy őt terheli a cégnyilvántartásban szereplő adatoktól eltérő lakcímének bizonyítása, amire a felperes fénymásolatban egy olyan osztrák lakcímbeljelentőt csatolt, amelyet 2023. október 30-án állítottak ki. Miután erre a 2025 márciusában megindított per 2025. október 13-i tárgyalási napján került sor, álláspontja szerint ez az irat nem csak a bírósági tárgyalás napján, de a taggyűlési meghívó megküldésének időpontjában sem bizonyította a közhiteles nyilvántartástól eltérő adat fennállását. Elvárható ugyanis, hogy hivatalos eljárás során bármely adat, vagy tény fennállását az érintett 30 napnál nem régebben kiállított hatósági bizonyítvánnyal igazolja.
- [25] A felperes fellebbezési ellenkérelmében egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, amely szerint a határozatról a felperes a Cégek Közlönyben való elolvasással szerzett tudomást. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a lakcíme igazolására hívta fel, de arra nem tett utalást, hogy 30 napnál nem régebbi hatósági igazolvánnyal kell ezt megtennie. Megjegyezte, hogy az alperes nem cáfolta a lakcím igazolására tett nyilatkozatát, nem tett ezzel ellentétes tényállítást.
- [26] A fellebbezés nem megalapozott.
- [27] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében - a (2) és (4) bekezdésben foglalt eltéréssel - az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbezésben fel kell tüntetni határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését, vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül, a d) pont szerint pedig meg kell jelölni azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az alperes által megjelölt körben gyakorolta, az ebben a körben megjelölt jogszabálysértéseket, és a jogszabálysértés alperes által megjelölt indokait vizsgálta.
- [28] A bírósági eljárást megindító keresetlevél vagy kérelem késedelmes benyújtásáról szóló 4/2003. Polgári jogegységi határozat szerint, ha a keresetlevél késedelmes benyújtása nem vezet jogvesztésre, és a jogszabály a mulasztás orvoslására nem ír elő igazolást, a mulasztás jogkövetkezményéről az ellenérdekű fél elévülési kifogása alapján az ügy érdemében hozott ítéletben kell döntenie. A Legfelsőbb Bíróság a jogegységi határozat indokolásában rámutatott arra, hogy ha a jogszabály a mulasztás kimentésére nem az elévülés kimentésénél szigorúbb feltételekkel előterjeszthető igazolást írja elő, a határidő elévülését a bíróság hivatalból nem állapíthatja meg; a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának nincs helye. Az

alperes elévülési kifogása esetén az elévülés számítására a Ptk. 326-327. §-okban írt szabályokat kell alkalmazni, s ha az elévülési kifogás alapos, a határidő elmulasztásának következményeit az ügy érdemében hozott ítéletben kell levonni. (A jogegységi határozat meghozatalakor a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény volt hatályban, de a határozat az 1/2017. Polgári jogegységi határozat szerint az új Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó.) A bíróság tehát a harminc napos elévülési jellegű határidő elmulasztását csak a határidő elmulasztásának alperesi kifogásolása (elévülési kifogás) esetén veheti figyelembe.

- [29] A fentiekre tekintettel Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében megállapított határidő elmulasztására hivatkozással téves az a fellebbezési érvelés, hogy a keresetlevelet az elsőfokú bíróságnak a Pp. 176.§ (1) bekezdése alapján vissza kellett volna utasítania, illetve az eljárást a Pp. 240.§ (1) bekezdés a) pontja alapján hivatalból meg kellett volna szüntetnie.
- [30] Helyesen döntött az elsőfokú bíróság a tartalma szerint elévülési kifogásként figyelembe vett megszüntetés iránti kérelemről.
- [31] Arra helyesen hivatkozott ellenkérelmében és fellebbezésében is az alperes, hogy a jogi személy határozata bírósági felülvizsgálatára irányuló kereset előterjesztésére rendelkezésre álló szubjektív határidő kezdő időpontja az a nap, amikor arról a felperes tudomást szerzett vagy szerezhetett, nem az, amikor a határozatot szabályszerűen közzétették vele (BH2018. 121.).
- [32] A hivatkozott döntés azonban a perbelitől eltérően tényálláson alapult, [8] bekezdése szerint ugyanis az alperes keresettel támadott igazgatósági határozatát tartalmazó e-mail a felpereshez 2015. május 7-én megérkezett, a felperes csupán azt hangsúlyozta, hogy kérdéses és kétséges, hogy azt mikor nyitotta meg.
- [33] A perbeli esetben 2025. január 8-án nem az alperes keresettel támadott taggyűlési határozatát, hanem a taggyűlési meghívót kézbesítették a felperes számára, a felperesnek a határozatról való tudomásszerzéséhez az alperes további közreműködésére lett volna szükség, akár a határozat felperes részére való megküldésével, akár a felperes érdeklődésére a határozatról adott tájékoztatással.
- [34] A másodfokú bíróság értelmezése szerint az a nap, amikor a határozatról a felperes tudomást szerezhetett, nem lehet korábbi, mint amikor a határozat kizárólag a felperes elhatározása és magatartása alapján megismerhető, nem szükséges a tudomásszerzéshez más személy további cselekménye. Helytálló ezért az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a perbeli esetben a felperes határozatról való tudomásszerzésének legkorábbi időpontja a határozat alapján meghozott változásbejegyző végzés Céglétszámában való közzétételének napja, azaz 2025. február 6-a, mert ettől az időponttól a felperes nem hivatkozhat más személy esetleges mulasztására, mint a tudomásszerzés akadályára.
- [35] A közhitelességről és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről szóló 2024. évi LXXXII. törvény 5. §-a szerint: (1) A közhiteles adatot helyesnek kell tekinteni. (2) A közhiteles nyilvántartásba bejegyzett közhiteles adatot fennállónak, és a közhiteles nyilvántartásból törölt közhiteles adatot fenn nem állónak kell tekinteni. (3) A jogszabály alapján nyilvános közhiteles adatot ismertnek kell tekinteni. (4) Jogszabály a személyek egymás közötti jogviszonyaiban a közhitelesség tanúsító erejét kizárhatja. (5) Jogszabály a közhitelesség tekintetében más tanúsító erőt nem rendelhet a közhitelességhez, de a tanúsító erőhöz és megdöntéséhez kapcsolódó anyagi jogi joghatást szabadon megállapíthat.
- [36] A törvény 6. § (1) bekezdése értelmében közhitelesség tanúsító erejét megdönteni – ha törvény eltérően nem rendelkezik – kizárólag a) a közhiteles nyilvántartást vezető szerv helyesbítése vagy b) anyagi jogi eljárás keretében lehet. A (2) bekezdés szerint a tanúsító erő sikeres megdöntése esetén a közhitelesség joghatása – törvény eltérő rendelkezése hiányában

– harmadik személyek tekintetében a tanúsító erő megdöntését megállapító döntés jogerőre emelkedésével vagy véglegessé válásával enyészik el.

- [37] Az alperes társaság és tagjainak egymás közötti viszonyában azonban a közhiteles adat tanúsító ereje megdöntésének joghatása korábbi, az a felek tudomásszerzésétől hatályos. A felperes helyes lakcímét az alperes már a társasági szerződésből ismerte, a jelen perben alappal nem hivatkozhat az ettől eltérő cégnyilvántartási adat helyességére, fennálló voltára. Nem volt ezért érdemi jelentősége annak, hogy a perben a felperes fennálló lakcímét 30 napnál régebbi igazolással kívánta bizonyítani.
- [38] A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése és 386.§ (4) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.
- [39] A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet, a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján viseli a fellebbezésére lerótt illetéket, és a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a pernyertes felperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes által felszámított összegben állapította meg, és a felek által kölcsönösen elfogadott 400 forint /euro (27. jegyzőkönyv 2. oldal) árfolyamon számította át.
- [40] A felperes az általa előterjesztett csatlakozó fellebbezést a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása előtt visszavonta, ezért az általa lerótt 61.397 forint csatlakozó fellebbezési illeték 10%-ának viselésére köteles az illetékekről szóló 1993. évi XCIII. törvény (Itv.) 58.§ (9) és (10) bekezdései alapján, az Itv. 80.§ (1) bekezdés i) pontja értelmében a fennmaradó összeg visszatérítését az adóvisszatérítés szabályai szerint az illetékes állami adóhatóságtól kérheti.

Pécs, 2026. február 26.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Berki Csilla s.k. bíró